

possibles rics per a la salut de l'entorn i de les persones siga mínim.

Al nostre poble, un gran sector de la població segueix vivint de l'agricultura i la ramaderia i a més tenim una gran riquesa d'aigües subterrànies. Ningú ens pot garantir que aquests recursos no se'ns veurien afectats.

Per a participar, per molts anys, dels avantatges d'una societat moderna, avans e de garantir la continuïtat d'un món on disfrutar-los. Hem de reduir la contaminació i la producció de residus. El planeta no pot seguir acumulant fums i basura.

Les indústries aconseguen incrementar els seus guanys, desentenant-se de la necessitat de reduir els seus residus. No és just que els països més poderosos imposen una situació de rics als països més pobres, fent-los dipositaris de les seves deixalles. Tampoc ho és que tracten d'abaratir encara més el cost de la gestió d'aquests residus, proposant zones dins del seu propi territori nacional i esperant que els seus habitants no se'n adonen del perill, o no siguin capaços de defensar-se.

No tenim el poder econòmic, ni la força de vot d'altres comarques, però tenim els mateixos drets constitucionals que té qualsevol altra persona.

El grau d'evolució d'una societat es mesura per la capacitat de tractar amb respecte a les seves minories. Quan se'ns demana que acceptem allò que ningú està disposat a acceptar, se'ns està faltant al respecte de la manera més greu.

Se'ns nega la possibilitat de seguir endavant segons les nostres formes de vida.

Se'ns nega la possibilitat de triar noves iniciatives dignes, que ens ajuden a obrir camins, per a poder seguir creixent.

Se'ns nega la possibilitat de desenvolupar un turisme rural de qualitat que ens permeta protegir un patrimoni del que tots som responsables.

Se'ns nega el dret a defensar uns espais naturals que, per la seva bellesa i diversitat, representen per a nosaltres un tresor al que no ens sentim capaços de renunciar.

Necessitem sentir-nos orgullosos de la nostra societat i per tant, no ens sentim obligats a endinsar-nos per un camí ple de perills i incertesa.

En algú lloc hem d'ubicar les indústries que gestionen els residus i els abocadors que els contenen, però el principi de solidaritat, en virtut del qual se'ns demana que siguem nosaltres qui acabem assumint, unilateralment, aquesta responsabilitat, mai no justificarà una proposta tant injusta. Una bona planificació territorial no pot permetre una situació on els beneficis són per a uns i les conseqüències per a uns altres. Hem de trobar solucions, per a que tots puguem participar dels avantatges d'una societat en creixement, sense que ningú resulte perjudicat, ni ara, ni en un futur.

El Doctor Aparici, sociòleg i professor titular de la

Universitat Jaume I ens va fer un anàlisi dels factors que incideixen amb el caràcter i desenvolupament de les zones rurals, a la seva conferència "La industrialització i el món rural". Ell, com gran enamorat dels pobles del interior coneix be tot allò que te a veure amb els nostres recursos i capacitat d'adaptació.

El vam veure especialment preocupat pel desequilibri econòmic de la nostra zona respecte a les zones turístiques del litoral, o a les zones industrialitzades.

Atenent els seus estudis dels índex de ruralitat, pareix que podem definir-nos com una zona adaptativa. No tenim una baixa densitat de població, tampoc estem mal comunicats amb les zones industrialitzades i turístiques i a més els nostres recursos agrícoles i ramaders així com altres iniciatives privades, fan que siguem un poble del que ens podem sentir orgullosos.

Sense llevar mèrit a la conferència del Dr. Aparici, creiem que parlar només de desequilibri social, econòmic o cultural, resulta parcial, quan no es parla de desequilibri ecològic. A la nostra comunitat hi ha una zona industrial massa contaminada a més d'una zona turística massa saturada. Dificilment es podria mantindre l'equilibri ecològic quan desapareguera la nostra zona rural.

Els pobles del interior, hui som els grans privilegiats; seguim vivint de l'agricultura i de la ramaderia i a més de moltes altres opcions, cada dia naixen noves iniciatives per a poder disfrutar d'un turisme rural de qualitat. No som sols els fills d'aquesta terra els que ens sentim orgullosos d'ella, sino molta més gent que ens tria per a passar les seves vacances i també per a comprar una casa i poder compartir amb nosaltres una qualitat de vida que ningú pot qüestionar. Som tant rics amb recursos i possibilitats que només una gestió deficient o poc conscient pot justificar la falta de respecte amb la que se'ns està tractant.

El Sr. En Guillem Monrós, Químic i Catedrati de la Universitat Jaume I, el Sr. En Antonio Transpaderna directiu de F.C.C. "Medio Ambiente S.A.", el Dr. Antonio Gallardo, professor titular de la Universitat Jaume I i el Sr. En Iván Botamino, enginyer de mines, professor de la E.O.I, ens van fer pendre més consciència, si cap, de la necessitat de tractar i amagatzemar els residus perillosos.

A més d'un recontre dels residus definits com perillosos per la nostra legislació, exposaren les diferents possibilitats de tractament.

Per a evitar els greus problemes que han ocasionat els residus dels països rics enviats als països pobres, ens asseguren que als països desenvolupats disposem d'instal·lacions adequades, regentades i gestionades per personal especialitzat. Aquestes instal·lacions, a més del control dels seus responsables directes queden avalades per unes normatives cada vegada més ben definides. Però no podem oblidar que aquestes normatives de les tant be